Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 124 JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JULY 1, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 1-го ЛИПНЯ 1997 р. Ч. 124 РІК CIV.

Верховна Рада прийняла бюджет на 1997 рік

Київ. — Верховна Рада незалежної України встановила 27-го червня рекорд у зволіканні з бюджетом, прийнявши цей документ із запізненням майже на півроку. Незадоволений неефективністю депутатів, Президент сказав, що може „покарати" їх продовженням їхньої каденції ще на один рік.

За бюджет на 1997 рік, який за Конституцією мав бути прийнятий ще до 1-го січня, проголосувало 229 депутатів, 71 було проти і 11 утрималося. 27 народних обранців не зареєструвалися.

Бюджет передбачає дефіцит у розмірі 5.7 відс. від валового національного продукту або 4 відс., згідно з підрахунками на Заході. Депутати визначили прибутки у розмірі 22.4 блн. гривень і видатки — 28.12 блн. гривень.

За шість років незалежности Україна ще ніколи не приймала бюджет вчасно, однак цього року затримка була рекордовою. За час зволікання Україна попрощалася з віцепрем'єром з економічних питань реформістом Віктором Пинзеником, втратила ще більше довір'я в закордонних інвесторів і не отримала гроші від Міжнародного валютного фонду, який пов'язував надання кредиту з прийняттям бюджету.

Президент Леонід Кучма, виступаючи в парламенті після ухвалення бюджету, заявив, що розглядає можливість продовження каденції Верховної Ради цього скликання на один рік. Якщо це не зробити, вважає він, депутати, прийшовши з вакацій у вересні, занедбають реформи і зосередять свою увагу на передвиборчій кампанії. Вибори, як відомо, заплановані на березень наступного року.

Пропозиція Президента, однак, не знайшла одноголосної підтримки. Ліберальний депутат Володимир Щербань заявив, що не можна святкувати першу річницю Конституції і одночасно закликати до її порушення. Конституція передбачає скликання ранніх виборів, якщо Президент розпустить парламент, однак нічого не говорить про продовження каденції депутатів.

На думку депутата Івана Зайця, Л. Кучма побоюється, що новий парламент буде ще консервативніший. Депутат висловив сумнів у тому, що Верховна Рада, яка півроку зволікала з прийняттям бюджету, досягне якогось успіху з радикальними податковими реформами, які почне розглядати на початку наступного року. За його

(Закінчення на стор. 3)

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ Л. КУЧМА ВІДВІДАВ НЮ ЙОРК

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Три дні, від 22-го до 25-го червня, саме напередодні річниці прийняття першої Конституції України, її Президент Леонід Кучма перебував в Ню Йорку, де брав участь у 19-ій спеціяльній сесії Генеральної асамблеї ООН із питань екології, яка продовжувала розпочаті перед п'ятьма роками розмови усіх країн світу, що відбулися в Ріо де Жанейро.

Президент України Леонід Кучма і віцепрезидент ЗСА Алберт Гор

Не зважаючи на дуже виповнений зустрічами, розмовами та святочними моментами час, в якому треба було притримуватися дослівно не лише годин, але і хвилин, Президент Л. Кучма посвятив вечір понеділка, 23-го червня, щоб зустрітися з представниками української громади Ню Йорку та провести дві години у дружній розмові.

У гостинних залях Гарвард Клюбу, при 44-ій вулиці, зібралися представники української громади, щоб привітати Президента та послухати його думок. Сотня осіб з увагою та цікавістю прослухала коротких слів Президента Л. Кучми, в яких він підкреслив гарну та щиру співпрацю із українською громадою в ЗСА та спільні цілі, що нас в'яжуть. Він зокрема наголосив можливість допомоги, яку може дати українська громада, впливаючи на позитивне наставлення до України американського політичного світу та преси і здобуваючи для України друзів. Помітно втомлений довгим днем напруженої праці, Президент, однак, виявив радість із зустрічі та запевнив, що почуває себе немов вдома. Підкреслив ту обставину, що зустріч відбудеться в першу річницю прийняття Конституції, і закликом „Давайте сьогодні будьмо разом!" — закінчив свою бесіду.

Господарями імпрези були дві українські централі, а це УККА і УАКР, що вже прийнятим звичаєм у зовнішній репрезентації чергуються обов'язками. Тим разом зустріч відкрив президент УККА адвокат Аскольд

(Закінчення на стор. 3)

Палестинці погрожують відновити війну

Єрусалим, Ізраїль. — Тільки три дні минулого тижня були більш-менш спокійні, але вже в п'ятницю у Геброні відновилися жорстокі сутички між палестинськими демонстрантами і формаціями ізраїльської армії та поліції. Під час вуличних боїв декілька арабів також поранено, понад сто заарештовано.

Приводом для обурення палестинців стало рішення ізраїльського парламенту повернути під контролю жидівської держави арабські землі західнього берега Йордану і смуги Гази, де є багато жидівських поселень. Якщо це рішення набуде чинности закону, то все місто Геброн, де замешкує 120,000 арабів, опиниться під управлінням Ізраїля. У цьому випадку палестинська влада погрожує відновити „широкомаштабну війну на всіх окупованих арабських землях".

У суботу і неділю сутички продовжувалися.За грати потрапило вже понад 500 арабів з „екстремістичних організацій".

Жидівсько-арабське протистояння таке гостре, що лідери Ізраїля виявляють готовість до певних компромісів. В неділю відбулася таємна зустріч дорадників прем'єра Беньяміна Нетанягу і палестинського керівника Ясіра Арафата.

Того ж недільного дня, 29-го червня, в Тель Авіві відбулася багатотисячна демонстрація, учасники якої вимагали негайної резиґнації прем'єр-міністра Б. Нетанягу і проведення нових парламентарних виборів.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

КРИМ СВЯТКУЄ РІЧНИЦЮ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Крим, в якому все ще сильні проросійські настрої, почав святкувати першу річницю Конституції України проведенням урочистих зборів у своїх державних установах. Згідно з УНІАР, у зборах беруть участь депутати кримського парламенту, члени Ради Міністрів автономії, керівники партій і господарських установ. Святкування організовано комітетом з проведення урочистостей, на чолі якого стоїть постійний представник Президента України в Криму Василь Кисельов. За його словами, в Симферополі заплановано параду Національної Гвардії України, а в Керчі та Севастополі — прості військові паради, причому в Севастополі участь має брати російська Чорноморська фльота.

УКРАЇНСЬКІ ДІЯМАНТИ ЗАЦІКАВИЛИ ПІВДЕННОАФРИКАНСЬКУ КОМПАНІЮ

КИЇВ. — Відома південноафриканська фірма „Де Бірс", яка займається видобуванням діямантів, висловила зацікавлення у розробці покладів цих дорогоцінних каменів на побережжі Озівського моря, повідомило 26-го червня агентство Ройтерс. Ізабелла Тарасова, представниця українського Державного комітету з геології, сказала що, кілька днів тому з „Де Бірс" велися у цій справі переговори, однак угоди покищо не підписано. Зацікавлення південноафриканської фірми підтвердив Реймонд Кларк, голова її московського представництва. Українські геологи відкрили поклади діямантів на побережжі Озівського моря, вздовж берегів Дніпра і на річці Південний Буг. Київське підприємство з обробки діямантів від совєтських часів працює з каменями, добутими в Якутії.

ІТАЛІЯ СТИМУЛЮВАТИМЕ В УКРАЇНІ СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО

КИЇВ. — Італійські фірми починають в Донецькій та Запорізькій областях два великі агропромислові проєкти, які передбачають створення мережі тваринницьких фарм, малих підприємств з виробництва і переробки сільсько-господарської продукції. Про це повідомив 25-го червня на зустрічі з Президентом Леонідом Кучмою Лостано Діроза, адміністратор групи згаданих фірм „Фата". Л. Кучма сказав, що підтримує розвиток в Україні малого підприємництва та залучення чужоземних інвестицій, що спрямовані на розвиток виробництва і виготовлення конкурентноздатної продукції.

ІНФЛЯЦІЯ БУДЕ НИЖЧОЮ ВІД ПЕРЕДБАЧЕНОЇ

КИЇВ. — Цього року інфляція в Україні буде 17 відс. — нижчою не тільки від минулорічної, але й передбаченої, повідомило 25-го червня агентство Ройтерс. Торік інфляція була 39.7 відс., а цього року бюджет передбачає знецінення на 25 відс. Заступник міністра економіки Віктор Кальник заявив однак, що вже тепер ясно: знецінення буде нижчим. За перших п'ять місяців, січень—травень, інфляція була 5.2 відс., свідчать дані Міністерства Статистики. У 1993 році, як відомо, інфляція сягала 10,000 відс.

Л. КОСАКІВСЬКОГО ПОЗБАВЛЕНО ДЕ ЮРЕ ОБОВ'ЯЗКІВ ПОСАДНИКА

КИЇВ. — Київська міська рада 26-го червня офіційно позбавила уповноважень посадника Києва Леоніда Косаківського, звільненого з праці ще навесні минулого року під тиском демократичних сил. Долю Л. Косаківського, звинуваченого в недемократичному і совєтському стилі правління, вирішили таємним голосуванням 53 депутати. Згідно з УНІАР, це була перша леґітимна акція міської ради за останній рік. Л. Косаківського, однак, на сесії не було. Пресслужба Київської міської державної адміністрації повідомила, що рішення зроблено на підставі закону України про місцеве самоврядування. Наступного дня мала відбутися екстренна пресконференція депутатів Київської ради під назвою „Київ без Косаківського".

ДОЛЯ УРЯДУ НЕЯСНА

КИЇВ. — Керівник Адміністрації Президента Євген Кушнарьов дав зрозуміти 26-го червня, що „тимчасове" призначення на пост прем'єр-міністра першого віцепрем'єра Василя Дурдинця замість Павла Лазаренка ще не означає зміни Уряду. За його словами, в країні покищо немає підстав для обговорення подальшої долі Кабінету МІністрів. „Якщо ж щось зміниться, то такі підстави з'являться", — зауважив він. П. Лазаренка, як відомо, звільнено у зв'язку з хворобою, на час якої призначено В. Дурдинця. В день звільнення колишнього прем'єра відвезли до шпиталя і, згідно з лікарями, йому мають зробити операцію проти хрочного тромбофлебіту — згущення в венах крови із одночасним запаленням. Спостерігачі вважають, що призначення В. Дурдинця є фактичною і остаточною резиґнацією П. Лазаренка, звинуваченого неодноразово в корупції.

Закінчується державна допомога потребуючим у ЗСА

Вашінґтон. — Законом засуджена минулого року, 62-річна державна програма допомоги потребуючим закінчується, а на її місце вже з вівтірком, 1-го липня, приходять в життя програми поодиноких стейтів.

Після майже однорічних дебатів у стейтових леґіслятурах, деякі стейти почали вже вводити свої програми, котрі мають успіхи, але інші стейти мають клопоти з прийняттям нових програм. Все ж таки, незважаючи на різного роду перепони в поодиноких стейтах, у загальному виникає одне спільне слово, котре в майбутньому стане головною вимогою для всіх одержувачів допомоги, це —праця. Стейти у своїх окремих програмах допомоги потребуючим вимагають, щоб ті, котрі користають чи користатимуть з такої допомоги, якнайшвидше знаходили для себе будь яку працю, бо в іншому випадку матимуть проблеми з отриманням будь-якої допомоги. Проте хоч і суворо звучить ця вимога, та стейтові уряди готові таким особом допомогти у пошукуванні праці чи можливостей у пошуках за нею. Ті, котрі виявлять зацікавлення навіть у низькоплатній праці, могтимуть користати дальше із частинної допомоги.

В основному система допомоги потребуючим переходить з державної централізованої на стейтову децентралізовану, котра в майбутньому могтиме краще стежити за всякими переступленнями її одержувачів.

У загальному, зміна у програмі допомоги потребуючим поволі набирає підтримки громадськости, бо наявні переступлення попередньої програми та неспроможність їх ефективно контролювати призводили до великих втрат.

Румунський парламент ратифікував договір з Україною

Букарешт. — Румунія 26-го червня першою почала ратифікацію договору, який кладе край територіяльним суперечкам з Україною і сприяє національним меншинам обох країн.

За договір, підписаний на початку червня президентами обох країн, Емілем Константінеску і Леонідом Кучмою, проголосувало 165 депутатів, переважно центристів, які домінують у парламенті після минулорічних листопадових виборів. Проти було 92 депутати, серед яких ліві і націоналісти.

Перед тим, як вступити в дію, договір має бути ратифікований ще верхньою палатою, в якій центристи теж переважають.

Виступаючи 26-го червня на пресконференції, Е. Константінеску сказав: „Цей договір приніс багато переваг безпеки для Румунії і переваг для румунської меншини в Україні". Як відомо, договір з Україною був потрібний Румунії ще й для того, щоб збільшити свої шанси на вступ до НАТО.

Для України договір важливий тим, що південна Басарабія, північна Буковина і острів Зміїний залишаться в її складі. Попередній режим Румунії, як відомо, домагався від Києва засудження пакту Ріббентропа—Молотова 1939 року, за яким ці землі відійшли до колишньої Української ССР. Кардинальна зміна становища Букарешта наступила після перемоги на виборах Е. Константінеску і поміркованих сил.

Дві сторони, однак, відклали підписання угоди про проходження морського кордону в районі острова Зміїного на два роки. Геологи відкрили там поклади газу і нафти, в добуванні яких дуже зацікавлені як Київ, так і Букарешт.

Наступного тижня Е. Константінеску має зустрітися з Л. Кучмою і президентом Молдови Петру Лучінським в Ізмаїлі, українському порті на Дунаї. Три лідери обговорять пляни щодо зміцнення економічних зв'язків і створення вільної економічної зони між своїми країнами.

День Конституції відзначено урочистостями і протестами

Київ. — Першу річницю своєї Конституції 28-го червня Україна святкувала урочистостями, піснями і синьо-жовтими прапорами. Однак не обійшлось без „ложки дьогтю", яку приготували ліві, організувавши демонстрації проти низького рівня життя і заборгованости у платнях.

Президент Леонід Кучма, міністер оборони Олександер Кузьмук і голова київської держадміністрації Анатолій Засуха спостерігали, як на повітряному видовищі з нагоди свята стрибали з парашутом спортсмени і разом з ними шість депутатів Верховної Ради, згідно з УНІАР. В небо на літаку було піднято примірник Конституції, а потім вручено його Л. Кучмі.

Тим часом, за повідомленням агентства Ройтерс, на прикрашеному національною символікою Майдані Незалежности відбувалося офіційне святкування, під час якого лунали італійські арії. Їх, однак, намагалися заглушити ностальгічними совєтськими піснями 5,000 лівих демонстрантів, які йшли головною вулицею Києва — Хрещатиком, несучи червоні прапори. „Геть антинародну Конституцію! Президента у відставку!", вигукували вони, вимагаючи виплати зарплат, соціялістичної революції і відновлення „великої батьківщини СССР".

Голова Верховної Ради соціяліст Олександер Мороз, назвавши у своєму виступі Конституцію демократичною, висловив тим не менше підтримку протестуючим і закликав людей голосувати на наступних виборах за лівих.

УНІАР поінформувала, що біля 2,000 лівих демонстрантів пікетували Адміністрацію Президента, однак їхніх лідерів до Л. Кучми не пустили і вони закликали гуртувати сили для майбутнього загальнонаціонального страйку в грудні.

Ліві використовують кожну нагоду для засудження економічної політики Президента. Наприклад, з цією метою вони використали свята 1-го Травня, так званий День солідарности трудящих, і 9-го Травня, День Перемоги.

Імперські ілюзії все ще живі

Москва. — Більшість росіян все ще мають надії на відновлення колишньої совєтської імперії, у складі якої вони насамперед хотіли б бачити Білорусь, Україну і Казахстан, повідомив 27-го червня „ОМРІ Дейлі Дайджест", покликаючись на нове опитування.

Зокрема, згідно з дослідженням, проведеним у травні Фондом громадської думки, 75 відс. з 1,500 опитаних вважають, що створення російсько-білоруського союзу є першим кроком до відновлення колишнього СССР.

У відповідь на запитання, які інші колишні совєтські республіки мали б увійти до нового союзу, 64 відс. росіян назвали Україну, 40 відс. — Казахстан і 14 відс. — Молдову.

Решта „нерусіх" республік не користуються такою великою популярністю. За возз'єднання з Грузією та Узбекистаном висловилося 8 відс. опитаних, з Латвією і Литвою — 5 відс., Таджикистаном і Вірменією — 4 відс., Естонією і Киргизстаном — 3 відс. і з Азербайджаном та Туркменією — 2 відс.

У СВІТІ

У КІНШАСІ, СТОЛИЦІ КОНҐО, нова влада ув'язненням керівного політика опозиції продемонструвала свою твердолінійність щодо будь-якого спротиву. У четвер, 26-го червня, вояки Лаврента Кабілі увірвалися до мешкання відомого політика Етієна Тшісекеді, ув'язнили його з дружиною та повезли невідомо куди. Все це трапилося кілька годин після того як згаданий керівник опозиції, всупереч забороні, провів масове віче у Кіншаському університеті, на котрому було тисячі студентів. Л. Кабіля перебрав владу 17-го травня, після 32-річної диктатури Мобуту Сесе Секо, і від самого початку аналітики намагалися відгадати, яку лінію правління країною візьме новий ватажок, що завжди схилявся в сторону ідеології лівих. Ув'язнення Е. Тшісекеді не залишає сумніву, що політична нетолерантність буде переважати у правлінні Л. Кабілі.

МИНУЛОГО ВІВТІРКА, 24-ГО ЧЕРВНЯ, нижня палата польського парламенту, Сейму, схвалила резолюцію, котрою вимагає відшкодування від Москви для тих поляків, які були вивезені на Сибір совєтською владою під час Другої світової війни. Згадана резолюція вимагає від уряду Польщі розпочати з Росією переговори в цьому спірному питанні. Після совєтської окупації Східньої Польщі у вересні 1939 року 1.5 млн. поляків було вивезено до примусових таборів праці в Сибір.

В АМЕРИЦІ

НАМАГАЮЧИСЬ ПРИПИНИТИ всякі довголітні надуживання урядових програм житлового будівництва у містах країни та заощадити державі більйони долярів, Ендрю Квомо, секретар Департаменту розвитку і розбудови міст, заявив у четвер, 26-го червня, що згаданий департамент буде цілковито переорганізовано. Головною частиною пляну цієї переорганізації буде створення нової незалежної групи під керівництвом старшого працівника ФБІ, що буде координувати, стежити та перевіряти надуживання згаданої програми по містах країни. Це було б перше цього року переорганізування в цьому департаменті від часу його створення у 1965 році.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ РИЧАРД МЕЧ минулого четверга, 26-го червня, призначив на понеділок, 29-го вересня, другий судовий процес над 42-річним Террі Ніхолсом в справі збомблення урядового будинку 19-го квітня, 1995 року в Оклагома Сіті, де загинуло 168 осіб. Найперше прокуратура і оборона почнуть вибирати членів лави присяжних, а це є у багатьох випадках досить довготривалий процес. Крім того, Джанет Ріно, генеральний прокурор ЗСА, призначила 46-річного Леррі Мекея, федерального прокурора з Огайо, на місце прокурора Джозефа Герцлера, котрий був керівником прокураторської групи під час суду над Тимоті МекВеєм.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

У річницю Конституції України

Словник української мови каже, що слово конституція походить від латинського (constitutio — устрій, установлення) та є основним законом держави, що визначає суспільний і державний лад, виборчу систему, принципи організації та діяльности державних органів, основні права й обов'язки громадян. Цей документ — дуже важливий підставовий фундамент кожної незалежної держави, котра прагне стати справжньою демократичною країною, в якій права людини-громадянина є першочерговими. Крім того, це є тим конечним мірилом, що визначає спроможність народу та його правління бути господарем на своїй власній землі та правити нею згідно з Богом даними законами, власною совістю та відповідальністю перед попередніми, нинішніми та майбутніми поколіннями.

У суботу, 28-го червня, минув рік, як депутати Верховної Ради України керуючись Актом проголошення незалежности України від 24-го серпня 1991 року, схваленим 1-го грудня 1991 року всенародним голосуванням, після наполегливої праці, „дамоклевого меча" можливого референдуму та цілонічної сесії, прийняли Конституцію — Основний Закон України.

Прийняття першої Конституції Незалежної України, без сумніву, було історичною подією, і не тільки з уваги на сам здійснюючий факт, але в першу чергу на її зміст, який дав можливість Україні стати демократичною країною з праведними законами та індивідуальними правами кожної людини. Нею забезпечено людські права і свободи, приватну власність і накреслено відокремлення законодавчої, виконавчої та юридичної державної влади. Конституція України складається з ХУ розділів, які ясно окреслюють загальні засади, права і обов'язки людини і громадянина, вибори, референдум, Верховну Раду України, Кабінет Міністрів України та інші органи виконавчої влади, прокуратуру, правосуддя, територіяльний устрій України, Автономну Республіку Крим, місцеве самоврядування, Конституційний Суд України, внесення змін до Конституції, прикінцеві положення і перехідні положення.

У першому розділі загальних засад серед його 20 точок знаходимо, що

„— Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціяльна, правова держава.

— Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціяльною цінністю.

— Державною мовою в Україні є українська мова.

— Держава сприяє консолідації та розвиткові української нації, її історичної свідомості, традицій і культури...

— Державними символами України є Державний Прапор України (стяг із двох рівновеликих горизонтальних смуг синього і жовтого кольорів), Державний герб України — знак княжої Держави Володимира Великого (тризуб) з.р., і Державний гімн України.

— Столицею України є місто Київ".

Приймаючи Конституцію та схвалюючи її негайну чинність, здавалось би, що народні обранці — депутати Верховної Ради України повинні б першими притримуватись її законів і бути прикладом для інших. Натомість, після річного існування Конституції України та близько шостої річниці незалежности України, ми є свідками, коли багато цих народних обранців відразу заявили, що конституційні умови їх не зобов'язують, бо їх обрано в депутати перед прийняттям Конституції. У результаті вони відмовились від присяги народного депутата України на вірність Україні, а велика кількість з них до сьогодні послуговується мовою колишнього окупанта навіть в парляменті України. Не багато краще виглядають і органи державної влади демократичної правової України, котрі не спроможні й досі цьому зарадити. Чи дбання про людину-громадянина визначується хаосом неплатностей заробітку, пенсій та стипендій? Чи сприяння держави розвиткові української нації, її історичної свідомости, традицій і культури полягає в переданні у ворожі руки найкращих пам'яток давньої культури України — Києво-Печерської Лаври, Почаївської Лаври, та багато інших, і підсилення уживання чужої мови у державних установах і послуговування нею поза межами України її офіційних делегацій та урядовців українських консульств? Чи не час було б вже визнаній Конституцією державній символіці Незалежної України прикрашати зовнішні фасади державних будинків і установ? А який сором, коли сьогодні в столиці Незалежної України, на її головному бульварі, бовваніє постать найбільш кривавого її ворога та винищувача її народу, Владіміра Леніна, а над містом золотоверхих церков височить приклад совєтського соцреалістичного духу.

Хотілось би, щоб народні депутати України та її державні органи вкінці усвідомили свої обов'язки та почали діяти, як личить народним обранцям, — на користь своїх виборців, України та її народу.

Петро Грицак

ДЕКІЛЬКА ДЕРЖАВНИХ ДОГОВОРІВ УКРАЇНИ

Недавно повідомляла преса про Державний договір між Росією й Україною, а перед тим про подібний договір із Румунією, як про значні успіхи української дипломатії на міжнародному полі.

А тим часом „Ню Йорк Таймс"...

Тим часом „Ню Йорк Таймс" вже сьогодні пише про договір між Росією та Україною, подібно як і між Росією та Білоруссю, як про ніби „односторонній доказ провідницьких ініціятив президента Боріса Єльцина", досягнення із яким він, як „провідник слов'янського світу", може сміло показатися на міжнародній зустрічі в Денвері, 19-го червня 1997 року.

Скільки властиво (і чи взагалі) Україна скористала на цьому договорі? Знаємо з історії, що договори із Росією дотепер не приносили слабшому партнерові так як це думала Росія, жодної, користи. Воно діялося через крайньо односторонню інтерпретацію окремих точок договору, а потім його цілком одверто, безсоромне зламання, як до того була тільки нагода. Тому кожний договір із Росією треба далі трактувати як свого роду тимчасову передишку, та бути приготованим на найгірше, навіть у недалекому майбутньому.

Тут варто пригадати справу Берестейського договору, із 9-го лютого 1918 року між Україною, а Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною — який вперше вивів ім'я України на міжнародне поле. Свого часу договір був трактований як великий успіх української дипломатії, бо означав для заінтересованих держав кінець Першої світової війни, та прихід нової незалежної держави — Української Народної Республіки (УНР) на міжнародну арену. На жаль, обставини не були прихильні до втримання української державности на довшу мету, головно через різку зміну державної політики Німеччини супроти України, та крайньо неприхильне наставлення держав пізніше переможної Антанти (головно Франції, Англії й Америки) до самої ідеї незалежної української держави, намагаючися за всяку ціну зберегти цілісність Російської імперії. Ще дотепер є в американській історіографії політично коректно називати Україну після Берестейського миру просто „васальсьною державою" Німеччини.

Самі ж і винні...

Але основна причина остаточної втрати української незалежности коренилася мабуть, таки в українцях — у відсутності їхнього переконання, що будь-які паперові договори не мають більшого значення, якщо не є підтримані гідною мілітарною силою, та волею народу до загину боронити свою державу. Ось що німці собі напевне занотували: недовір'я тодішнього українського парляменту, Центральної Ради, до власної армії. На це вказувала постанова із 19-го січня 1918 року про розв'язання регулярної української армії, заступаючи її міліцією, за підписом міністра війни М. Порша, не-українця, який мав ніби безпосередній телефонічний контакт із самим Леніном.

Це діялося тоді, коли большевицькі банди стояли вже дослівно „на порозі", а відомі „арсенальці" підіймали повстання у самому Києві. Навіть славний IV Універсал із 22-го січня 1918 року, між іншим, є перевантажений також крайньою популістично-соціялістичною реторикою, цілі якої було би тяжко виконати навіть у найбільше пригожий час у якійсь широкозаавансованій, зіндустріялізованій державі. Тим часом Україна знайшлася в середині громадянської війни, у примітивних умовинах загального анальфабетизму й морального здичавіння, а найсильніша фракція в Центральній Раді, складалася із соціял-революціонерів. Були це в великій мірі недокінчені семінаристи, прапорщики, учні перших років політехніки чи університету та всякі інші типові сільські інтелігенти.

Саме у найбільше критичний час перед гетьманським переворотом (кінець березня — квітень 1918 р.), відповідальні чинники УНР, незважаючи на перестороги, не хотіли ані трохи злагіднити позему реторики у Центральній Раді, вважаючи за більше доцільне не дати себе перегнати крайньо популістичними гаслами большевиків. Замість радше подумати про конечність якогось компромісу із намаганнями колишніх ніби союзників, а тепер де факто, окупантів, із півмільйоновою армією. Вони були в наївний спосіб переконані їх фальшивими обіцянками, що все є „на добрій дорозі", німці не поважаться зламати урочисто підписаного, офіціяльно проголошеного мирового договору між двома державами. Тому уряд УНР був цілком заскочений переворотом 29-го квітня 1918 року.

Могло бути зовсім інакше

Тим часом є добрі причини думати, що при кращому розташуванні військових тоді існуючих сил УНР, їхнє переміщення у Києві та його околицях, та більш енерґійне становище 3,000-ного Корпусу Січових Стрільців у самій столиці, могли би того роду переворот цілком унеможливити. Це включно із кращою військовою охороною будинку, де тоді урядувала Центральна Рада — сесію якої брутально перервав якийсь невеликий військовий німецьких відділ, на чолі із звичайним поручником.

Одначе все тоді виглядало, що німці, завантажені іншими проблемими, панічно боялися якоїсь більшої кривавої розправи, та пішли би на компроміс. Але, впродовж кількох критичних днів, при кінці квітня пам'ятного 1918 року, все було втрачене через непоінформованість про тоді існуюче політичне становище, нерішучість чільних органів УНР та російські інтриґи. І тоді, коли українські військові кола, які брали активну участь у подіях у листопаді 1917 року та січні 1918 року в Києві, потрапили все таки якось врятувати ситуацію тоді, тим разом, чомусь також не дописали. Тому не треба цього забувати і класти всю вину за втрату влади демократичної держави УНР на користь гетьманату, на конто не цілком досвідчених цивільних провідників, що мали добрі наміри, але мало практичного політичного досвіду.

Як ми тепер вже знаємо, в основному переворот відбувся через зміну німецької державної політики супроти України. Якраз у той час на західньому фронті відбувалася велика німецька офензива, тоді ще дуже успішно. Німецькі генерали думали, що незабаром виграють війну й будуть мати вільну руку на Сході заки ще приїдуть до Европи американські війська. У зв'язку із тим зараз розпочали також більше аґресивну політику супроти України. Не „допомогли" ситуації в Україні теж хитрі інсинуації та інтриґи російських іміґрантів. Їх тоді було багато в Україні. Втекли вони перед большевиками з Центральної Росії і старалися переконати німців про конечність боротися з „усякими українськими радикалами", мовляв, українці примітивні простаки — зовсім нездібні втримати владу.

Німцям ці російські іміґранти імпонували своїми соціяльними зв'язками і посвояченнями із німецькою елітою та теж досвідом у державних справах. Це власне були ті кола чиїми руками безпосередньо був виконаний гетьманський переворот 29-го квітня 1918 року. Переворот був безкровний, бо численні українські військові частини рішили не ставити активного спротиву. Як можна собі було би уявити, ця подія викликала тоді пригноблююче враження на всіх свідомих українців.

Не даймо лихові повторитися!

Яке є тепер значіння державного договору між Росією та Україною? Сьогодні у Львові дивляться на цю справу дуже критично. Розуміється, Б. Єльцин і Олександер Лукашенко ним задоволені, бо це викликає враження, особливо в Америці, „провідної ролі Росії у слов'янському світі". Як відомо, деякі американські кола чомусь далі дивляться зовсім прихильно на намагання привернути гегемонію Росії у Східній Европі.

Богдан Марків

Квартет ім. М. Леонтовича на фестивалі в Мюзік Мавнтен

Квартет ім. М. Леонтовича, який виступив 22-го червня ц. р. на фестивалі камерної музики в Мюзік Мавнтен, мав подвійну функцію: бути рушійною силою святкувань 200-літнього ювілею народження Франца Шуберта й 100-ліття смерти Йоганнеса Брамса, та мати почесне завдання вперше виконати Квартет ч. 1 сучасного композитора Тома Нелсона (річник 1956). Квартет Нелсона, написаний у 1993 році, складається з трьох частин і триває біля 18-ти хвилин. Музика в засаді тональна з імпресіоністичними гармоніями, змінливим ритмічним пульсом та здоровим звуком частинно нагадує музику бразилійського композитора Вілля Льобоса.

У прем'єрі твору Нелсона, як і в квартеті Брамса, взяли участь постійні члени ансамблю: скрипалі Юрій Мазуркевич і Юрій Харенко, віоліст Борис Дев'ятов та челіст Володимир Пантелеєв. Виконання було незвичайно успішне. Епізоди паралельних скрипкових пасажів на тлі альтових фіґурацій з сухими чельовими піццікато зробили дуже добре враження. Твір має багато якісних атрибутів, і має шансу ввійти до ансамблевого репертуару. Виконання породило щирий і довготривалий аплявз, який виконавці розділили з присутнім композитором.

Квінтет для гобою та струнних К 406 з 1787 року — це загальнознаний „Альтовий Квінтет", який зладив Моцарт зі Серенади для двох гобоїв, двох клярнетів, двох фаготів, написаної в 1782 році. У нашому концерті була версія, яку зладив Берт Люкареллі для гобою, скрипки, двох альтів та чельо. Партію скрипки виконав Юрій Харенко, партію першого альта грав Борис Дев'ятов, другого — запрошений музик Якоб Глік, а партію челльо виконав Володимир Пантелеєв. Берт Люкареллі — гобоїст, знаний публіці з його попередніх виступів з Квартетом Леонтовича, це особливо витончений музик, який має незвичайну здібність своїм виконавським жеврінням спонукати своїх співвиконавців ясніше відтворити структуру твору.

Після перерви Квартет ім. Леонтовича дав свій вклад до святкувань 100-ліття смерти Й. Брамса, виконавши його Квартет а-моль Оп. 51 ч. 2. Квартет а-моль виявляє високу інтонаційну насиченість та відзначається ювелірним трактуванням матеріялу. Твір радше лірично-елегійний, сповнений м'якої сердечности. Делікатні фрази не раз перериванi бурхливими епізодами, які в свій час гладко розчиняються. В Анданте ліричні теми поступово світлішають, а третя частина повертає до елегійного кольориту першої частини. Знову ж, у фіналі лірично-драматична експресія першої частини набирає енерґійного зворушення.

Інтерпретація Квартету Брамса в концепції Юрія Мазуркевича була рідкісна. Ціла перша частина була витримана під сильним драматичним тиском, так, як вимагає мозаїка твору. А у фіналі — знову ж хмарна суворість, переплетена притаманним Брамсові мадярським кольоритом, була яскраво виведена.

Треба відзначити, що Квартетові ім. М. Леонтовича присуджено започаткувати ювілеї згаданих вгорі композиторів. Збігом обставин їм припало концертувати в день народження Роберта Шумана, який жив і творив саме в часі між Шубертом і Брамсом. Таким чином, в останніх двох концертах біжучого сезону ансамбль зіграв твори чільних представників романтизму минулого століття в хронологічному порядку — Шуберта, Шумана й Брамса. Неповторність їхнього виконання затвердила думку, що Квартет ім. М. Леонтовича належить до рідкісних елітарних ансамблів.

Лариса Крушельницька,
директор Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України

Збірки Оссолінеуму реституції не підлягають

I

У газеті „Високий замок" з 23-го січня 1997 року опубліковано інтерв'ю Богдана Осадчука з президентом Польщі Олександром Квасневським, в якому він згадує про колекції колишньої бібліотеки Оссолінеуму у Львові й Наукового товариства ім. Шевченка в Польщі та про бажану їх виміну, яку назвав „поверненням".

Л. Крушельницька.

Претенсії стосовно збірки Оссолінеуму у Львові впродовж 50 років висувалися за кожної більш-менш сприятливої для Польщі політичної ситуації, і мусимо визнати, що наші західні сусіди реалізували свої вимоги з більшою послідовністю, ніж ми. Правда, за панування СССР не могло бути мови про повернення збірок НТШ. Сьогодні про це говориться.

Інтерес до так званої справи колекцій бібліотеки Оссолінських пожвавився, передусім у польській пресі, від моменту візити Президента Леоніда Кучми до Польщі у червні 1996 року. Сьогодні ця справа турбує також наших громадян, які часто звертаються до мене із запитанням.

Тому хочу сьогодні хоч коротко пояснити ситуацію зі збіркою бібліотеки Оссолінських у Львові й українськими колекціями в Польщі.

Насамперед — про значення слів „повернення зібрань", вжитих в інтерв'ю. Зрозуміло, що повернути можна лише те, що було звідкись узяте, вивезене, пограбоване. Наприклад, до збірки НТШ, яку справді було вивезено в останні місяці німецької окупації зі Львова, ці слова мають безпосереднє відношення.

Кожна архівна, музейна чи бібліотечна збірка мусить мати певні юридичні акти, які засвідчують її походження і право. Збірки можуть бути подаровані, куплені або укомплектовані на певній території шляхом переміщень (об'єднання інституцій, музеїв, бібліотек і т. д.), або вивезені з іншої території внаслідок різних подій — грабунку, привласнення, політичних чисток і т. д.

Кожна війна залишає після себе трагічні наслідки в галузі культури. Тому питання долі й юридичного права бібліотечних архівних і музейних збірок розв'язувалися на найвищому світовому рівні (Декларація антигітлерівської коаліції, підписана 5-го січня 1943 року; Угоди конференції в Гаазі 1954 року; Міжнародні конвенції ЮНЕСКО; Віденська конвенція 1983 року про державні власності і державні борги і т. д. і т. п.). За міжнародними правовими нормами збірки, які перебували на певних теренах до війни, бездискусійно визнаються власністю держави, до якої належить територія. Поверненню підлягають збірки, які були насильно вивезені, пограбовані й викрадені.

Правові акти мають також збірки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України, в тому числі й залишені тут рештки колекцій довоєнних бібліотек Львова. Бо, як би хтось й не хотів інтерпретувати чи піддавати сумніву право львівських музеїв, архівів, бібліотек на довоєнні колекції, усі вони згідно з міжнародними угодами абсолютно не підлягають реституції. Це куплені та подаровані книги, культурні цінності, зібрані у певний час і на певній території. Вони не награбовані й нізвідки не вивезені. Це стосується усієї України, яка ніколи не збагачувалася за рахунок інших.

Конкретно стосовно колекції Оссолінеуму і взагалі цієї бібліотеки: 1. Колекція графа Оссолінського згідно з його заповітом навічно була подарована Львову. 2. Від початку її юридичного оформлення як Бібліотеки крайової (1827 р.) вона асиґнувалася головно з Галицького сейму. (Ці дні є у протоколах засідань сейму). 3. Усі колекції куплені, подаровані чи придбані формувалися на місці. 4. На час організації в 1940 році Бібліотеки АН УССР, яка носить сьогодні ім'я В. Стефаника, до її фондів, крім 430,000 одиниць збереження з Бібліотеки Оссолінських, увійшло понад млн. книг, рукописів, стародруків, нот тощо з інших бібліотек Львова, насамперед близько 500,000 із збірок Наукового товариства ім. Шевченка і Народного дому, та нова, вже совєтська література. 5. У жодних документах про передачу в 1946-47 роках фондів Оссолінеуму до Польщі, які підписані також польською стороною, не говориться про „повернення", а лише про „дарунок польському народові". 6. Бібліотека ім. В. Стефаника займає сьогодні сім приміщень у різних частинах м. Львова, і лише її головний, адміністративний корпус розташований в колишньому Оссолінеумі. Фонд бібліотеки становить сьогодні близько 7 млн. одиниць збереження.

Вивезення книжкових, рукописних і мистецьких колекцій до Польщі відбувалися (всупереч правовим нормам) шість разів.

Довгий час існувала думка, що літературу з бібліотек Львова за часів німецької окупації вивозили виключно фашисти. Про це писали совєтські засоби масової інформації і навіть ми майже до минулого року. Сьогодні відомі достовірні факти, які засвідчують, що дві найбільші акції вивезення літератури і мистецьких творів здійснили польські працівники при підтримці німецьких окупаційних чинників. (Див. Czasopismo Zakladu Narodowego imenia Ossolinskich, zeszyt 1, s. 158-165).

Перша акція відбулася 18-го березня 1944 року. Тоді вивезено до Кракова 35 скринь найціннішої літератури з бібліотеки Оссолінеуму (1,255 рукописів, 2,226 грамот, 1,167 стародруків), а також колекції з інших бібліотек (Чарториських, Павліковських та ін.).

Другий транспорт до Кракова відправлено 1-го жовтня 1944 року. В опльомбованому вагоні були: 969 рукописів, 381 грамота, 849 стародруків, 2,371 рисунок з бібліотеки Оссолінських, а також стародруки та художні твори з інших бібліотек Львова.

Величезною втратою для Львова було вивезення цим же транспортом церковних стародруків та розкішно оформлених вірменських Євангеліїв з фондів бібліотеки Львівського університету. Із 450 львівських інкунабул залишилось 46. Мабуть, тоді також поїхали оригінальні рисунки геніяльного німецького художника XV-XVI ст. Альбрехта Дюрера, які чомусь опинилися в американській зоні окупації і нині розпродані по всьому світу.

З листів колишнього керівника бібліотеки Оссолінських М. Гембаровича знаємо, що тоді зібрано також понад 40 скринь вже совєтських книжок з галузей техніки, рільництва, економіки, статистики і військової справи.

Третій транспорт вивезений під кінець окупації німецькими військовими підрозділами. Він найбільше відомий, бо використовувався як приклад загарбницької політики третього райху. Награбовані колекції потрапили під бомбардування і залишилися в колишньому маєтку графині Пфайль в Альденбурґу (тепер Аделіні). Їх частково нищили вже совєтські окупаційні війська і не відомо, що з них вивезли в „Особый архив" під Москвою, а що залишилося у Польщі.

(Продовження буде)

Президент...

(Закінчення зі стор. 1)

Лозинський, який у вступному слові наголосив, що ця зустріч відбувається в першу річницю історичного моменту схвалення Конституції.

консула України в Ню Йорку Віктора Крижанівського, як також радника Президента Володимира Огризка і директора Відділу Володимира Єльченка. А. Лозинський повідомив, що із Президентом прибуло біля 20 гостей.

Під час зустрічі з українською громадою: Предсідник УКРади Уляна Дячук, Президент України Л. Кучма, Єпископ УКЦ Василь Лостен, заступник голови СУА Ольга Тритяк.

Світлила Христина Лев

На його заклик присутні встали і відспівали Президентові України „Многая літа", а відтак почесний гість Єпископ УКЦ Владика Василь Лостен відмовив молитву.

Ведучий зустріччю А. Лозинський привітав також деяких почесних гостей, що прибули із Президентом, а це міністра України для довкілля і екології Юрія Костенка, амбасадора України в ЗСА д-ра Юрія Щербака, майбутнього голову Генеральної асамблеї ООН, а тепер міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка, амбасадора України до ООН Анатолія Зленка, генерального

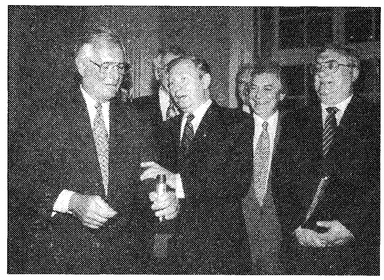
Президент Л. Кучма розмовляє з президентом Бразилії Фернандо Енріко Кардозою (зліва)

Після короткого слова Л. Кучми, ведучий програмою відкрив для присутніх важливість ставити Президентові запити, з чого велика кількість осіб старалася скористати, так що після певного часу А. Лозинський був змушений обмежити питання — з уваги на втому і перевантажений календар діяльности Президента.

Коротке змістовне слово виголосила на закінчення Уляна Дячук, головний предсідник УНС і голова УАКР, в якому подякувала Президентові України за прибуття на зустріч з представниками українсько-американських організацій, не зважаючи на переобтяжену програму перебування в Ню Йорку і тим дуже обмежений час. Вона запевнила про дальшу допомогу української громади, побажала добрих успіхів на економічному, а зокрема дипломатичному полі та привітала Г. Удовенка з новими успіхами. Закликом відспівання національного гимну закінчила У. Дячук своє слово, після якого гості о год. 9:15 опустили зібрання.

У вівторок, 24-го червня, Президент України виголосив у ранніх годинах слово на спеціяльній сесії ГА ООН, яка була передавана у шести офіційних мовах ООН. У своїй промові Президент нав'язав до першої зустрічі щодо проблем екології в Ріо та ствердив, що , на жаль, не багато із рішень першої конференції вдалося перевести в життя в цілому світі. Він заявив, що екологічні проблеми в Україні є вийнятково великі з уваги на Чорнобиль та стоять в центрі уваги. Він подав невідрадні статистичні дані, що торкаються витрати енергії, технологічного натиску та занедбання плодючої землі. Все це також стало причиною, що число населення України зменшилося на один мільйон. Молода українська держава видає понад більйон долярів річно, щоб зменшити наслідки чорнобильської катастрофи, а всеж чорна тінь того вибуху далі висить над Україною та людством. Тому Президент закликав усі народи в ім'я майбутніх поколінь робити дальші заходи для загального здоров'я, кінчаючи своє слово цитатою Володимира Вернадського, що „для добра людства треба старатися перебудувати цілу біосферу".

Поруч того свого ключевого завдання відвідин Ню Йорку Президент Л. Кучма відбув ряд зустрічей та гостин. Він зустрівся із віцепрезидентом ЗСА Альбертом Ґором, з президентом Арґентини Карльосом Менемом, взяв участь в офіційному обіді для голів держав в Генерального секретаря ООН, відбув розмову з прем'єр-міністром Російської Федерації Віктором Чорномирдіним, відвідав мера міста Ню Йорку Рудольфа Джуліяні та отримав символічне „кришталеве яблуко", відвідав музей „Метрополітен", де проходить виставка „Слава Візантії" із експонатами з України, зустрівся із Генрі Кіссінджером, дав інтерв'ю для телевізійної станції Сі-Ен-Ен, для журналу „Форчун", відвідав редакцію „Нового Руського Слова" і дав ексклюзивне інтерв'ю та зустрівся із рядом американських підприємців і банкірів. В середу, 25-го червня, увечорі Президент України після трьох днів інтенсивних зайнять відлетів з летовища Кеннеді до Києва.

Зліва направо: радний Ню Йорку Джером О'Донован, Президент Л. Кучма, генеральний консул України в Ню Йорку Віктор Крижанівський, амбасадор України в ЗСА Юрій Щербак.

Зустріч зі Славою Стецько в Пармі

В п'ятницю, 20-го червня ц.р., о 7-ій год. вечора, в приміщенні української католицької церкви св. Покрови в Пармі відбулася зустріч голови ОУН, КУН і депутата Верховної Ради України, шановної мгр Слави Стецько з громадянством Великого Клівленду. Григорій Головка, голова УДФ у Пармі, вітав прелеґентку і проводив програмою.

С. Стецько вітала присутніх від націоналістів України девізом: „Нація і держава!" Темою її доповіді була: „Актуальна ситуація в Україні". Прелеґентка торкнулася різних аспектів теперішньої ситуації в Україні. Всі ми живемо нашою батьківщиною, говорила С. Стецько, без огляду на наше місце замешкання і в Україні та діяспорі. Так, як гілки чи листки дерева нидіють і в'януть, коли їх позбавити соків з кореня, так і в народі, коли його члени не є живою частиною своєї нації. Неправильно і помилково є твердити, що в 1991 році Україна постала без крові і жертв. Москалі винищува-ли нас сотками літ і ми понесли страшні жертви від штучного голоду в Україні у 1932-33 роках, розстрілів та заслань у Сибір, у боротьбі Січового Стрілецтва, ОУН та УПА. Україна має бути демократичною державою, говорила С. Стецько, з рівноправністю для всіх її громадян, але господарем України має бути український народ. Росія є тепер слабосильною державою і без України вона ніколи не стане грізною імперією. Ми в засаді підтримуємо український Уряд у його стремліннях і намаганнях оздоровити країну, але заразом критикуємо, якщо дії ідуть не на користь державі. Ми не віримо Росії, бо вона вже неодноразово ламала угоди та зобов'язання, почавши від Переяславської угоди. Росія планово і беззастережно нищила нашу духовість, сутність, аби нас зробити своїми рабами. І власне цю занедбану і спроневірену духовість треба в нашому народі відродити. Наші діти українізуються і все більше затираються різниці між східньою і західньою Україною. Ми висилаємо в різні терени України, а передовсім у зросійщені східні і південні, аванґарди наших молодих патріотів-націоналістів з метою усвідомлення і зукраїнізування їх.

Сама прелеґентка бере особисто участь у таких виховних поїздках. Виміна людей, а передусім дітей, є дуже важливим чинником в українізації України. В тих цілях висилаються і мистецькі групи. І на диво мґр С. Стецько з її аванґардом вітали тамошні жителі дуже прихильно, короваєм та квітами, і тисячі людей вистоювали серед жахливої спеки літа, аби тільки слухати їх доповідей, розповідей. Україна має колосальний людський та економічний потенціял і її народ є працьовитий та на диво терпеливий. Правдою є, що існують мафіозні структури, але це явище є у всіх сателітів колишнього СССР. Ми мусимо створити сильний і зцементований бльок національно-державницьких сил, аби дати гідну відсіч лівим силам, які діють тільки на шкоду нашій молодій державі, та за всяку ціну виграти вибори у 1998 році. Дотепер ліві сили у Верховній Раді унеможливлюють переведення законів в життя та розкрадають державне майно. Важна є психіка народу, говорила С. Стецько, бо треба знати, що ті вибори будуть переломові і децидуючі. З усіх партій в Україні можна б виділити 4 поважні угрупування, а саме: партія влади, ліві (комуністи, соціялісти та аґрарники), КУН з правими крилами, НРУ (Чорновіл). Треба, щоби НРУ включився до правих, бо тоді значно зміцнили б діяння і протистояння лівим затіям.

Прелеґентка згадала також, як в деяких плянах і місіях КУН включилися і „мельниківці" з-під стягу теперішнього голови Миколи Плавюка. Прелеґентка твердила, що КУН стремить до консолідації і з'єднання. Квінтесенцією доповіді була властиво консолідація правих сил і виграти вибори в 1998 році та врешті бльокувати негативні затії лівих та демократичним способом добиватися поправи ситуації в Україні.

Після виступу С. Стецько вив'язалася цікава і річева дискусія і прелеґентка давала задовільні відповіді. Дискутанти торкалися справ непотрібної і шкідливої багатопартійности в Україні і браку консолідації, а також про те, де спочив прах Командира УПА Романа Шухевича-Чупринки та останньо причини звільнення прем'єра Лазаренка. С. Стецько є оптимістично наставлена щодо розбудови України і сказала, що за п'ять років будуть нас просити бути членами НАТО та грати поважну ролю на міжнародному форумі. Повстанням з місць та грімким аплявзом публіка давала вираз свого задоволення доповіддю. Голова УЗО мгр Василь Ліщинецький дякував в імені громади за цікаву доповідь, справді на державницькому рівні, в якій не було жодних натяків на приналежність до партії, чи явна критика інших споріднених партій в Україні. Прелеґентка закінчила словами „Слава Україні!", а особи при президіяльному столі і ціла публіка постанням з місць відспівали український гимн „Ще не вмерла Україна!"

Д-р Володимир Боднар

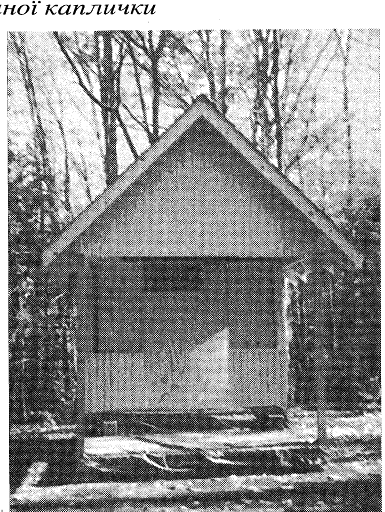
На „Новому Соколі" відбудеться посвячення новозбудованої каплички

Новий Сокіл! Хто ж не знає цієї гарної плас-тової оселі, яка у віддалі 20-ти миль від міста Баф-фало на полудне в селищі Норд-Колінс, захована на пагорбах та зворах розлогих лісів. Це чудове урочище манить, чарує, притягає та кличе своєю природньою красою пластову молодь до пластових таборів.

Історія пластових таборів в новій дійсності нового поселення, саме починається від „Нового Сокола" як першої набутої в 1951 році. В цьому році тут вже будуть 46-ті пластові табори. Через ці роки пройшли не сотки, а понад 7,000 пластової молоді та дітей, які гартувались фізично та духово у виховній таборовій „школі".

Благословив цей великий почин і став опікуном „Нового Сокола" пластовий авторітет св. п. Перший Начальний Пластун — Сірий Лев — проф. Северин Левицький, який проживав у місті Баффало. Тому „Новий Сокіл", як колись „Сокіл" у Підлютому в рідних Карпатах, що був символом взірцевого вишколу під проводом скавтмайстра проф. Івана Чмоли, став символом пластової зарадности, посвяти, жертвенної праці рук, часу й гроша пластунів, батьків, молоді та його приятелів.

На сьогодні „Новий Сокіл" у розбудові примінений до вимог нового часу, вимог здоровельного уряду, жде на своїх любимців — пластову молодь і дітей, які прилітають літаками, приїжджають автомашинами з усіх кінців українського поселення, включно із сусідньою Канадою. У своєму гарному вигляді він, немов гуцулик-леґінь на трембіті кличе: Прибувайте! Сюди, до рідного українського середовища! Тут на вас чекають добрі пластові сестрички, братчики, подруги й друзі! На Новому Соколі для вашого здоров'я вдихатимете свіже ароматичне, зі смерекового лісу, повітря. Тут миліше гріє сонечко! А в гарному басейні для прохолоди запрошує криштальна водичка!" І ми, таборовий провід, віримо, що батьки нашої української молоді в цьому році, як і завжди, зроблять найкращий подарунок своїм діточкам — подарують їм пластовий табір.

В новозбудові капличка на „Новому Соколі", рік 1997. Посвячення відбудеться 20 липня 1997 р. під час пластових таборів на „Новому Соколі".

Підготова до цьогорічних таборів на „Новому Соколі" майже на закінченні. На День Пластуна — 19-20 липня заплянованo посвятити новозбудовану капличку. Перша капличка збудована в 1951 році, згоріла в жовтні 1965 року. Спричинниками неуважного підпалу були дітваки-хуліґани, місцеві варвари, які заховались в притворі каплиці і при свічках наживались в підхмеленні алькоголю, тютюну та „драґах" — кокаїни.

На першій Службі Божій учасники пластових таборів молитимуться за давніх і теперішніх жертводавців новозбудованої каплички. Команди пластових таборів запрошують на відвидини на День Пластуна всіх членів пластової організації, батьків пластової молоді та гостей.

Братчик Славко

Верховна...

(Закінчення зі стор. 1)

словами, продовження каденції є поганою думкою.

Тим часом МВФ заявив, що запізніле прийняття бюджету ще не є достатньою умовою надання Україні трибільйонового кредиту. Потрібно ще зменшити подоходні податки від 52 відс. до 40 відс., щоб тіньова економіка почала об'єднуватися з офіційною.

Бюджет передбачає інфляцію у розмірі 25 відс., однак урядовці нещодавно заявили, що інфляція буде нижчою — біля 17 відс. Очікується, що цей рік стане першим роком економічного росту за увесь час незалежности. Економіка має поширитися на 0.3 відс., минулого року вона скоротилася на 10 відс.

Цьогорічний бюджет перший раз забороняє покриття державного дефіциту з допомогою кредитів Національного Банку України. Крім того, депутати не наклали обмежень на прибутки від чужоземних кредитів, які мають покрити частку дефіциту — 2.4 блн. гривень, однак парлямент має ухвалювати кожну позичку окремо.

Українських дітей — до українських літніх таборів!

З жалем і смутком повідомляємо, що в суботу 28-го червня 1997 р. в ранніх годинах в Ню Йорку упокоївся в Бозі

бл. п.

ДАНИЛО КАРПА

народжений 1913 року у Львові.

ВІДВІДИНИ покійного почнуться у понеділок 30-го червня від год. 5-ої до 7-ої веч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться у вівторок о год. 7:30 веч. і в середу о год. 9-ій ранку у заведенні Петра Яреми та о год. 9:30 у церкві св. Юра, а опісля на цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Покійний залишив у смутку:
братів — ЛЕВА й АНДРІЯ з родинами та багато приятелів.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося болючою вісткою, що 20-го березня 1997 року на 40-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча і незабутня МАМА, ДОНЬКА і СЕСТРА

бл. п.

ЛЮБОВ ДАРІЯ ШАПОВАЛ з МОСТОВИХ

У глибокому смутку:
син — РОМАН
донька — СОНЯ
батьки — ДАРІЯ і ОРЕСТ
сестра — ЛІДІЯ з мужем ХРИСТОФОРОМ
брат — ОЛЕГ
тета й хресна мама — ЛЮБОВ КОЛЕНСЬКА
вуйки — о. БОГДАН і СОФІЯ ЛЕВИЦЬКІ
ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді, Україні й Австрії.

Просимо згадати покійну в своїх молитвах.

В п'ятницю 27-го червня 1997 р. в 4:55 по пол. відійшов у вічність на 82-му році життя наш найдорожчий і невіджалуваний МУЖ, ТАТУСЮ, БРАТ, ШВАҐЕР, ВУЙКО і КУЗЕН

бл. п.

д-р прав ЄВГЕН РОСТИСЛАВ КОТИК

ПАРАСТАС у вівторок 1-го липня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин 1600 Stuyvesant Ave., Union, N. J.

ПОХОРОННІ відправи з цього ж заведення о год. 9:00 рано в середу 2-го липня до церкви свв. Петра і Павла в Джерзі Сити ріг Берґен і Бентлей авеню, де о год. 10:00 ранку буде відправлена Служба Божа, а відтак тіло буде перевезене на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В безмежному болю залишилися:
дружина — ВОЛОДИМИРА
син — ЄВГЕН
сестра — мгр ЛЮБА ГАЛІБЕЙ з мужем інж. РОМАНОМ
шваґер — інж. ВОЛОДИМИР КУХ
сестрінки — д-р БОГДАН ГАЛІБЕЙ з дружиною РОКСОЛЯНОЮ і дітьми д-р ЗІРКА ГАЛІБЕЙ-МАДАЙН з мужем і дітьми інж. ЮРІЙ КУХ з дружиною ЛЕСЕЮ і сином
кузени — д-р МИРОН КРАВЧУК з дружиною ОЛЬГОЮ і родиною НАДІЯ КРАВЧУК з родиною
— МИРОСЛАВА ГОШОВСЬКА з родиною
— д-р ЛЮБОМИР РОМАНКІВ
— ПАРАСЯ ІВАНЕЦЬ
ближча і дальша родина в Україні і Польщі.

Замість квітів ласкаво просимо складати пожертви на Українську Католицьку Богословську Семінарію в Рудно і висилати на адресу: W. Kotyk, 55 Van Reipen Ave., Jersey City, N. J., 07306.

Вічна йому пам'ять!

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Д-р О. Попович виграв чемпіонат УСЦАК

XXXI чемпіонат Української Спортової Централі Америки й Канади відбувся 7-го червня в Українсьому Культурному Центрі у Воррен, Мишиґен під спонзорством УСТ „Черник", Дітройт. Турнір підготовив на місці інж. Богдан Андрушків, ланковий шахів УСТ „Черник", при активній співпраці голови Товариства Християна Шалая. До змагань приступило 15 учасників з трьох осередків, а саме господарів, клюбу ім. С. Попеля у Баффало, Н. Й., і „Чорноморської Січі", Нюарк, Н. Дж.

Учасників привітав змістовною промовою голова Делеґатури УСЦАК-Захід інж. Володимир Кізима, а відтак турнір відкрив ланковий шахів УСЦАК д-р Орест Попович, пояснивши систему і правила змагань. Турнір проведено за швайцарською системою з п'яти рунд, з часовим контролем по 30 хв. для кожного партнера на цілу партію.

Кінцевий стан турніру: 1. Д-р Орест Попович („Ч. Січ") 4.5:0.5. У нагороду чемпіон одержав 200 дол. та перехідну чашу „Чорноморської Січі", присвячену пам'яті інж. Лева Блонаровича. З Поповичем зремістував Ростислав Смаль. 2-3 (поділене) інж. Богдан Андрушків і д-р Ігор Подебрій (клюб Попеля) — по 4. Обидва одержали, як нагороду, по 100 дол. 4. Ростислав Смаль — 3.5 (нагорода — 75 дол.). 5-8 (поділене) о. Мар'ян Процик (клюб Попеля), Григорій Малиновський, Володимир Лисенко та Пилип Процик (клюб Попеля) — по 3. Пилип Процик здобув першу нагороду для юнака в сумі 100 дол. та нову перехідну чашу для юніорів, що її цього року фундував Український Народний Союз. 9-13 (поділене) д-р Богдан Гайдукевич, Роман Лазарчук, Зеновій Томків, Олесь Подебрій (клюб Попеля) та Олесь Процик (клюб Попеля) — по 2. Олесь Подебрій, що здобув друге місце між юніорами, одержав за це, як нагороду, шаховий годинник. 14-15 (поділене) о. Маріо Дацишин і Степан Процик (клюб Попеля). Там, де не подано інакше, змагуни репрезентували клюб господарів.

По закінченні змагань інж. Б. Андрушків провів заключну церемонію, в якій вручив нагороди, з тим, що чашу УНСоюзу для першого юнака, Пилипа Процика, запрезентував член Управи Дітройської округи УНС Роман Лазарчук. На закінчення турнір відвідав голова „Черника" Християн Шалай.

Успішна організація цього турніру — це заслуга передусім інж. Богдана Адрушківа, який подбав для нього про спонзорство від Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" у Воррен, Мишиґен, в сумі 300 дол., та про перехідну чашу для юнака від УН-Союзу. Цією дорогою УСЦАК складає обидвом інституціям свою щиру подяку. Управі Українського Культурного Центру у Воррен, Мушиґен, належиться подяка за гарне приміщення для нашого турніру, за каву та інші вияви їхньої гостинности.

Ланка Шахів УСЦАК

УСВТ „Львів" Клівленд здобув Чашу Великих Озер

В днях 24-25-го травня ц. р. на спортових площах оселі „Діброва" поблизу Дітройту під патронатом УСЦАК відбувся турнір копаного м'яча за Чашу Великих Озер. Турнір організував УСТ „Черник", Дітройт, який перевів спеціяльний комітет. В цьогорічному турнірі, крім господарів УСТ „Черник", взяли участь дружини: УСТ „Львів", Клівленд, СТ „Україна", Торонто, і УСК, Ню Йорк. Очікувані УСО „Тризуб", Філядельфія, і УАСТ „Леви", Чикаґо, на турнір не прибули.

Згідно з вислідами змагань, що проходили протягом двох днів, до фіналу ввійшли УСТ „Львів" і УСТ „Черник". Після гарної й завзятої гри переможцями вийшли „львів'яни", вислідом 2:1. По закінченні фінальної зустрічі. Провід турніру вручив дружині УСТ „Львів" Чашу Великих Озер. При відкритті цього турніру від імені УСТ „Черник" і УСЦАК Володимир Кізима, вітаючи учасників і гостей, нав'язав присутність наших футболістів-сеньйорів О. Скоценя, Вол. Закалужного з Торонто і М. Дахнівського з Чикаґо, як традиційне кільце зв'язку минулого з сучасністю, що дає запоруку продовження доброї традиції.

Заповіджений ґольфовий турнір треба було відкликати з огляду на недостатню кількість зголошених ґольфістів.

В.К.

„УСЦАК — фонд Тетяни і Руслана — шахи"

500.00 ам. долярів: Василь Леканка; 100.00 ам. долярів: д-р Орест Попович, Стефан Кушнір; 50.00 ам. долярів: Надя і Маріян Цьолко, Василь і Ольга Ільчишин, Анна і Мирослав Зобнів, Роман Винник, Роман Маселко; 25.00 долярів: д-р Андрій Турчин, Петро Байко, Михайло Мартиненко, Орест Лисинецький, Ігор М. Вітковіцький, Теодор Стельмах, Микита Юрченюк, Володимир Грицин, д-р Марія Андрусяк, О. Лященко; 20.00 ам. долярів: Лярисса Харамбура, Дарія Будний, Марія Юркевич; 15.00 ам. долярів: Петро Лещишин; 10.00 ам. долярів: д-р Євген Стецьків.

Управа УСЦАК вдячна усім щирим жертводавцям за підтримку проєкту допомоги феноменальним юним шахістам, патріотам України — Тетяні Кононенко і Руслановi Пономарьову. Невдовзі ці наші шахісти візьмуть участь у двох різних важливих турнірах, поїздки на які фінансуватиме УСЦАК. Збіркова акція продовжується. Пожертви просимо висилати на адресу: USCAK — Tetiana, Ruslan, 680 Sanford Ave., Newark, NJ 07106.

Календарець турнірів УСЦАК

Тенісові першості делеґатури УСЦАК-Схід

відбудуться в днях 4, 5 і 6-го липня ц. р. на тенісових кортах Союзівки в Кергонксон.

Інтернаціональний футбольний турнір під патронатом УСЦАК

відбудеться в суботу 5-го липня ц. р. на футбольній площі оселі „Верховина", Ґлен Спей.

22-першості софтболу за трофеї УСЦАК

пройдуть в суботу 19-го липня ц. р. на софтбольній площі оселі „Верховина", Ґлен Спей.

Українські спортові ігрища молоді делеґатури УСЦАК-Схід

відбудуться в суботу, 9-го серпня ц. р., на спортових базах оселі СУМ в Еленвіл. Змагання в кількох вікових групах юнацтва в таких видах спорту: легка атлєтика, відбиванка, копаний м'яч, плавання і теніс.

Вшанували скульптора П. Капшученка

67-ий Відділ СУА, Філядельфія, голова Лідія БУК, відомий українській громаді своїм турботами про Музей Народного Мистецтва у Ню Йорку. 2-го червня ц.р. в залі Освітньо-Культурного Центру він влаштував вечір вшанування скульптора Петра Капшученка з нагоди його 80-ліття. Розуміємо, як багато сил і праці вимагало влаштування цього вечора. Та всі клопоти, пов'язані з цим — таємниця членок відділу. Нам, гостям на вечорі, припала тільки безтурботна насолода бути його учасниками. Ми всі, а було нас дуже багато, оглядали скульптури маестро, слухали численні привітання йому, доповідь-життєпис його, споживали смачні печива та кулінарні вироби членок відділу, співали-бажали скульпторові, стоячи, як і годиться, многоліття. Здогадуємось, що поштовх влаштуванню вечора зробила виставка творів скульптора П. Капшученка, яка відбулася в Київському Державному музеї від 2-го до 30-го серпня 1996 року. „Не загубилась стежка мистця в Україну", — написав у передмові до каталогу виставки Іван Дзюба. Справді, не загубилась... Із ЗСА до Києва поїхало багато скульптур мистця. А виставка закінчилась, подарував він їх українському народові. Тепер прикрашають вони різні музеї та прославляють ім'я великого творця.

У ЗСА, крім численних творів у приватних колекціях, залишились дві монументальні фігури, створені мистцем. Це пам'ятники бл. п. Митрополитові Василеві Липківському, заввишки 18 стіп, і Святій Рівноапостольній Княгині Ользі, володарці Русі-України в 945-969 роках, заввишки 14 стіп. Обидва вони височіють на території неподалік церкви-пам'ятника св. Андрія Первозванного у С. Бавнд Бруку. Присутні на вечорі в честь скульптора П. Капшученка прослухали слова, мовлені Софією Геврик, мистецько-музейною референткою відділу, яка його відкрила. Вона ж керувала усією програмою вечора. А програма та була змістовна, цікава, велика. Присутні мали нагоду оглянути деякі твори скульптора, які члени відділу позичили з приватних колекцій. Гості оглянули й фільм, зроблений у Києві під час виставки скульптора П. Капшученка, та вислухали привітання скульпторові.

А тут, в Америці, найголовнішим, звичайно, було вітання від Президента ЗСА Билла Клінтона та його дружини Гиларі. Надійшло вітання і з Державного музею ім. Т. Шевченка у Києві. Його підписала директорка Ольга Паляничко. А О. Федорук підписав вітання скульпторові від Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей (Київ). Від Фундації Культури України підписав вітання її голова Леонід Кравчук, перший Президент вільної України. Спеціяльний післанець з амбасади України привіз скульпторові П. Капшученкові від амбасадора України Юрія Щербака привітання з нагоди свята та копію документу самостійности України. Особисто передав вітання скульпторові від Консисторії Української Православної Церкви та подяку за створення пам'ятників Митрополитові Липківському і княгині Ользі о. протопресвітер Франко Істочин.

Доповідь про життя скульптора мала Броніслава Скорупська, а Володимира Кавка доповнила її деталями про діяльність скульптора ще в час перебування нашої хвилі в іміграції в таборі у Реґенсбурзі. Там скульптор малював декорації для вистав гуртка артистів. Спостерігали присутні, як наймолодша членка 67-го відділу Ксеня Захарчук вручила схвильованому мистцеві китицю квітів. А приятелі, знайомі вшанували скульптора, підходячи до нього, стискали його руку, вітали його... А він не виступив, не казав нічого, бо був занадто схвильований святом, що його отак сердечно, так вдало зорганізував 67-ий відділ СУА. А може боявся, що кілька сльозинок вдячности за увагу української громади не зможе стримати?

Галина Царинник

Відбулися Інформативні збори Банку „Певність" у Філядельфії

Дженкінтавн, Па. — Тут у суботу, 18-го квітня у приміщенні Українського Освітньо-Культурного Центру відбулися Річні інформативні збори членів Першого Українського Банку „Певність" у Філядельфії, які відкрив адвокат д-р Юліян Куляс, президент і директор банку „Певність". Крім нього при президіяльному столі були ще члени Ради директорів банку Павло Надзікевич — голова, Стефан Бабик, Мирон Добровольський, адвокат Тарас Ґаврик, Юрій Кавка — члени, заступник президента, відповідальна за Ощадностевий відділ, Ірена С. Субота. Крім вище згаданих, які прибули на збори в Чикаґо, в групі банкових урядників були з Філядельфії Звенислава Романів, Адріян Гаврилів — менаджер філядельфійської філії і Роман Качай.

Представивши присутніх урядовців банку, д-р Ю. Куляс зазначив, що банк „Певність" мав надзвичайно успішний діловий рік. Федеральна ревізія дала високе признання, незалежна ревізійна фірма ствердила, що всі фінансові операції були виконані бездоганно, а аґенція „Bauer Financial" знову встановила найвищу оцінку, т.зв. „Five Star Rating". Це стало можливим внаслідок сприятливих економічних обставин: низькі безробіття і інфляція, відносно низькі відсотки, висока продукція і висока вартість доляра. Все це сприяло на банкові операції і тому банкова індустрія мала один з кращих заробіткових років.

У минулому році банк „Певність" створив 5-мільйонову фундацію „Спадщина" і виконав одноразове оподаткування забезпеченевого фонду за вклади в сумі 1,300,000 дол., щоби зрівняти фонд забезпечення ощадностевих банків та щадниць з комерційними банками. У зв'язку з цим, у ЗСА творяться значні зміни в банківництві, а саме: в Конґресі ЗСА є кілька проєктів, метою яких є створення одного зверхника і одного фонду для забезпечення конт і нового чартеру для всіх банків. Д-р Ю. Куляс заявив, що, беручи під увагу ці зміни, дирекція банку „Певність", серйозно розглядає можливості переходу на акційний банк і, вірогідно на комерційний національний банк. Ця зміна не вплинула б на основну суть банку „Певність", а саме, наш банк далі залишився б установою, яка служила б своїм громадянам і власниками якої далі були б члени нашої громади та наші організації, товариства, церкви і інші установи. Д-р Ю. Куляс запевнив присутніх членів, що після детальних аналіз нашого членства і конт він прийшов до переконання, що згаданий плян є реальний і зміна чартеру принесе певні користі для наших членів і організацій. Коли дирекція банку зробить своє остаточне рішення, тоді її представники ще раз стрінуться з нашою громадою для детальнішого вияснення і обговорення цього питання. Д-р Куляс ще раз підтвердив, що головною метою дирекції є мати сильний український банк, який би допомагав втримувати наше громадське життя для нас, наших дітей і внуків.

В диґресії від банкових справ, президент Куляс поділився своїми думками про сьогоднішній стан в Україні. З розпадом СССР і появою вільної України змінилася не тільки політична карта Европи, але також система міжнародніх відносин цілого світу. Д-р Ю. Куляс поділився своїми спостереженнями досягнень і недоліків діяспори в процесі творення держави, про співпрацю і стосунки між Америкою і Україною та перспективи і прогнози на майбутнє. За останніх п'ять років зформовано всі атрибути державности і створено повний державний організм. Україна визнана майже всіма державами світу і нав'язала зв'язки з багатьма з них. Вона не тільки провідний член Організації Об'єднаних Націй, але також член Організації Безпеки та Співробітництва в Европі. Україна зміцнила свої позиції в таких міжнародних організаціях як НАТО, Міжнародний Валютний Фонд, Світовий Банк, Европейський Банк Реконструкції та Розвитку. Однак, найважніше, що вона стала стратегічним партнером ЗСА. Сьогодні Америка вважає, що існування незалежної України є в інтересі Америки та її безпеки. Україна прийняла Конституцію і впровадила свою грошову валюту — гривню, яка тримає стабільність. В додатку, коронацією визнання України у світі був успішний виступ української Олімпійської команди в Атланті, яка завоювала 9-те місце серед понад 197 держав світу. Українська діяспора відіграла знову ролю в утвердженні незалежности України. Наші зустрічі з Президентом Клінтоном та Віце-Президентом Ал Ґором дали нагоду представникам нашої громади висловити свої хвилювання відносно наставлення американського уряду до України.

Завдяки інтервенції нашої громади піднесено рівень візити Президента Л. Кучми у Вашінґтоні. Наші громади значну допомогу дали жертвам Чорнобиля, особливо потерпілим дітям. На відтинку американської леґіслятури наша громада постійно і активно провадить акцію при помочі своєї „лабі" в користь України. Мабуть, найбільшим помічним фактором для України в ці важкі економічні часи є безпосередня поміч нашим родинам. Українська діяспора була і залишиться важливим чинником у розбудові України і розвитку взаємин між Україною і Америкою. „Пам'ятаймо, що коли ми помагаємо Україні, тоді маємо також право вимагати, щоби український Уряд працював на добро і користь України", — наголосив д-р Ю. Куляс. За тих п'ять років незалежности багато зроблено, але ми також бачимо багато недоліків і ми турбуємося ними. Є нова Конституція, однак механізм вертикальної влади залишився колишнім; реформи, хоч почато, просуваються черепашиним темпом; майже стоїть на місці ухвалення нових законів та впровадження їх у життя. Нас турбує, що після п'яти років незалежности розмовною мовою в більшості міністерств є російська. На закінчення д-р Ю. Куляс заявив, що хоч є великі труднощі, але він не сумнівається, що Україна стане великою і сильною державою на сході Европи.

Д-р Павло Надзікевич, голова Ради директорів банку, говорив про заснування громадської фундації „Спадщина". Банк „Певність" вклав у згадану фундацію 2.5 млн. дол. у грудні 1996 року, а наступних 2.5 млн. дол. буде додано в наступних кількох роках. Банк „Певність" одержав дозвіл від федеральних та банкових властей на заснування фундації, з огляду на високий капітал та взірцеве ведення банку. Метою фундації „Спадщина" є збереження нашого організованого життя тут, у діяспорі, допомагаючи нашим церквам, школам та громадським, науковим і молодіжним організаціям.

Адвокат д-р Тарас Ґаврик, секретар, подав фінансовий звіт за 1996 рік: зріст активів, зріст вкладів — 10.2 млн. дол., а зріст реальностевих позичок — 19.7 млн. дол. У 1996 році реальностевих позик зроблено на 48 млн. дол. Вклад до фундації 2.5 млн. дол., а ощадностеві вклади у філядельфійській філії виносили майже 50 млн. дол. Білянсова сума банку з кінцем 1996 року виносила понад 258 млн. дол.

З нагоди цих Річних зборів дирекція банку „Певність" пожертвувала на громадські і церковні установи у Філядельфії 20,000 дол. На зборах було присутніх 250 осіб.

Методій Борецький